

РЕШЕНИЕ

№ 1

гр. Пловдив, 03.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, VI СЪСТАВ, в закрито заседание на трети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Величка П. Белева

Членове: Надежда Н. Дзивкова Рашкова
Виделина С. Куршумова Стойчева

като разгледа докладваното от Величка П. Белева Въззивно гражданско дело № 20225300503242 по описа за 2022 година

Производство по чл. 435 ал. 2 т. 7 от ГПК, образувано по жалба на длъжника по изпълн. дело № 704/2022 г. на ЧСИ рег. № *** А. И. И., ЕГН – ***** чрез процесуалния й представител адвокат И. И. И. срещу постановеното по изпълн. дело Постановление от 08.11.2022 г. **в частта**, с която е отказано присъждане на разноси на длъжницата, съставляващи заплатен от нея адвокатски хонорар в размер на 400 лева за неправомерно заведеното от вискателя изпълнение.

Поддържаните от жалбоподателката оплаквания са за неправилност, искането – за присъждане на исканите разноси, както и на разноските за производството по жалбата, съставляващи заплатена ДТ в размер на 25 лева.

Ответникът по жалбата и вискател по изпълнението ЕВН България Топлофикация ЕАД не е депозирал писмени възражения по чл. 436 ал. 3 от ГПК.

Приложени са писмените обяснения на ЧСИ, изпратено е в препис изпълнителното дело.

Съдът установи следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна срещу подлежащ на обжалване акт на съдебен изпълнител, внесена е дължимата ДТ, изпълнена е процедурата по чл. 436 от ГПК. Следователно е допустима и ще се разгледа по същество.

Изпълнително дело № 704/222 г. на ЧСИ Д.М., рег. № *** е образувано

на 13.10.2022 г. от ЕВН България Топлофикация ЕАД, ЕИК 115016602 срещу А. И. И., ЕГН – ***** въз основа на молба по чл. 426 ал. 1 от ГПК от същата дата и приложен към нея изпълнителен лист от 12.07.2022 г., издадени на основание Заповед по чл. 410 от ГПК по ч.гр.д. № 20215330102088 на РС – Пловдив и Решение от 11.02.2022 г. по гр.д. № 6174/2021 г. на РС – Пловдив, удостоверяващ подлежащи на изпълнение парични притезания на дружеството – взыскател срещу длъжницата И..

На 01.11.2022 г. от длъжницата чрез процесуалния ѝ представител адвокат И. И. И. е постъпила молба за прекратяване на изпълнението поради погасяване на задължението отпреди образуването на изпълнителното дело и дори преди издаването на изпълнителния лист, като към молбата са приложени платежно нареждане за кредитен превод и разписка за извършеното плащане от 22.06.2022 г. на задълженията му по изпълнителния лист. С молбата е поискано още присъждане от съдебния изпълнител на направените от длъжницата разноски за изпълнението, съставляващи заплатеното на адвокат И. възнаграждение от 400 лв. съгласно представен договор за правна помощ и тяхното събиране от взыскателя в рамките на изпълнителния процес чрез запор на посочена негова банкова сметка.

С Постановлението от 08.11.2022 г. съдебният изпълнител е прекратил изпълнителното производство по делото на основание чл. 433 ал. 1 т. 1 от ГПК – представените от длъжника И. писмени доказателства за погасяване задължението по изпълнителния лист преди образуването на изпълнителното производство и дори преди издаването на изпълнителния лист. Постановено е вдигане на наложените запови. По аргумент на чл. 79 ал. 1 т. 1 от ГПК е постановил че разноските по изпълнението остават за сметка на взыскателя. Присъждане на претендираните от длъжницата разноски по изпълнението и тяхното събиране е отказано с довод, че за съдебния изпълнител не съществуват правомощия да осъжда взыскателя за разноски на длъжника, съставляващи заплатен от него адвокатски хонорар, съответно да провежда изпълнение за събирането им.

В частната жалба се поддържа този довод да е неправилен. Според жалбоподателката за недопустимо образуването от взыскателя изпълнително производство и на основание и по аргумент на чл. 78 ал.ал. 2 и 4 от ГПК, чл. 79 ал. 1 т. 1 от ГПК, чл. 81 ГПК, чл. 236 т.6 от ГПК и чл. 254 ал. 2 т. 5 от ГПК същият ѝ дължи направените от нея разноски за това изпълнение и няма пречка същите да ѝ бъдат присъдени и възстановени от съдебния изпълнител чрез събирането им от взыскателя в рамките на образувания изпълнителен процес. С депозирана по делото молба от 22.12.2022 г. е поискала осъждането на последният да ѝ заплати и разноски, съставляващи заплатена от нея банкова комисионна от 20 лв. за вдигането на запови.

Жалбата е неоснователна.

Предмет на изпълнителния процес е удовлетворяване притезанията на взыскателя по представения изпълнителен титул и на направените от него

разноски в процеса във връзка с това. В този процес длъжникът няма подлежащи на удовлетворяване притезания, а само задължения – да престира – доброволно или принудително, съответното изпълнение на вискателя. Затова и процесуалният закон не предвижда възможност в рамките на образувания срещу длъжника изпълнителен процес съдебният изпълнител да признава, съответно да събира от вискателя направените от длъжника разноски при прекратяване на изпълнението. Разпоредбата на чл. 79 ал. 1 т. 1 от ГПК визира направените от вискателя разноски за адвокатски хонорар и за дължимите се на ЧСИ такси и разноски по ТТРЗЧСИ.

Този извод не се променя в случаи като настоящия, при който вискателят е образувал изпълнително производство за вече удовлетворени негови притезания към длъжника. Съдебният изпълнител няма правомощия да издава актове, съставляващи изпълнително основание, нито да издава изпълнителен титул въз основа на собствен такъв акт - в случая да осъжда и събира от вискателя направените от длъжника разноски по неправомерно образувано срещу него от вискателя изпълнително производство. Такива правомощия не притежава и съда в производство по чл. 435 и следв. от ГПК. Актовете, съставляващи изпълнителни основания са изрично и изчерпателно изброени в чл. 404 от ГПК и нито един от тях не е на съдебен изпълнител. Следователно исканата от жалбоподателя аналогия е недопустима. Неговата защита срещу неправомерното процесуално поведение на вискателя е на плоскостта на непозволеното увреждане, чрез иск за овъзмездяване на претърпени имуществени вреди – каквито вреди представляват направените от него разноски в прекратеното изпълнително производство.

Предвид изложеното съдът

РЕШИ:

Оставя без уважение жалбата на длъжника по изпълнението А. И. И., ЕГН – ***** чрез процесуалния ѝ представител адвокат И. И. И. срещу постановеното по изпълн. дело № 704/2022 г. на ЧСИ Д.М., рег. № *** Постановление от 08.11.2022 г. **в частта**, с която е отказано присъждане на И. на направените от нея за изпълнителното производство разноски.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____